

Arrest

nr. 262 372 van 18 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 maart 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 13 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. JACOBS en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B. Nodar (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op (...) in Akhaltsikhe, waar u woonde en opgroeide. U behaalde in 2004 een universitair diploma Economie.

In maart 2013 huwde u met X (...). Met haar kreeg u twee kinderen, nl. X van vijf jaar oud en X van drie jaar oud.

U verliet Georgië voor een eerste maal in de lente van 2015. U reisde naar Turkije (Kemal Fasha) om daar te werken. Na een verblijf van ongeveer vier maand keerde u terug naar Georgië.

In maart of april 2016 reisde u voor een tweede keer naar Turkije om daar in Kemal Fasha in de bouw te werken. Na drie maanden keerde u naar Georgië terug en woonde u in Akhaltsikhe samen met uw ouders en uw familie.

Ongeveer in juli 2016 begon u een houtbewerkingsbedrijf samen met Roini M. (...), die op dat moment burgemeester van Akhaltsikhe was.

Ongeveer twee maand later eiste Roini 50% van uw aandelen. U weigerde hem deze te geven, waarna hij u begon te bedreigen en verklaarde dat hij u zou laten arresteren. U nam deze dreigementen echter niet serieus.

Naar aanleiding hiervan diende u klacht in tegen Roini. Toen u later bij de politie naar de klacht ging informeren verklaarden zij dat er geen klacht was op uw naam, zeiden ze dat u gestoord was en dat u moest weg gaan.

De advocaat die u in augustus 2016 om raad vroeg verklaarde dat hij u niet kon helpen omdat hijzelf onder druk gezet werd.

Verschillende klanten plaatsten bij de opstart van uw bedrijf bestellingen bij u. Roini stak het geld echter in zijn eigen zakken. De klanten kregen hun bestellingen niet. Wanneer ze Roini hun geld terugvroegen, verklaarde hij dat u hiervoor verantwoordelijk was. Om het geld terug te kunnen betalen aan uw klanten, verkocht uw vader twee winkels en drie huizen in Akhaltsikhe.

Op 20 augustus 2016 werd u door één van uw schuldeisers, Dato M. (...), in uw been geschoten. Uw oom nam u mee naar het legerziekenhuis, waar u door een arts en goede kennis van hem werd verzorgd.

Op 9 of 10 september 2016 werd u door vier politieagenten in een auto gedwongen toen u uw zaak verliet. U werd geblinddoekt en naar een kelder meegenomen, waar u zwaar geslagen werd. Er werd u gezegd dat u alle aandelen van de zaak aan Roini moest overdragen. U verloor het bewustzijn en werd wakker in een psychiatrische instelling, waar u op een bed was vastgemaakt. Toen u enigszins hersteld was van uw verwondingen, kwamen de vier politieleden die voor Roini werkten bijna dagelijks bij u langs. Ze vroegen u wederom om al uw aandelen aan uw zakenpartner te geven. Indien u dit niet zou doen, zouden ze drugs bij u vinden en u valselijk beschuldigen.

In diezelfde periode, rond 15 september, werd uw vader gearresteerd omwille van het bezit van een ongeregistreerd wapen en het illegaal kappen van een boom. Er werd u door dezelfde personen gezegd dat uw vader veroordeeld zou worden. Op 25 september 2016 ondertekende u papieren waarin stond dat u uw zaak aan Roini overliet. Op 4 oktober 2016 werd u uit de psychiatrische instelling ontslagen. Uw vader werd op 10 oktober uit de gevangenis vrijgelaten. Diezelfde dag verhuisden u en uw ouders naar het dorp Kheoti (in de regio Akhaltsikhe) om daar bij uw grootvader te gaan wonen.

In de periode dat u opgenomen was in het psychiatrisch ziekenhuis, kwamen er schuldeisers langs om naar u te vragen. De bewakingsdienst liet hen echter niet binnen.

Op 12 januari 2017 verliet u Georgië en reisde u naar Israël. U verbleef ongeveer twee jaar en acht maand in Israël, waar u werkte. U stuurde geld op naar uw familie in Georgië zodat zij uw schuldeisers konden terug betalen. In Israël leerde u uw huidige partner P. (...), Nato (CGVS 20/18382, O.V. 9.019.544) kennen.

In 2018 diende een van uw schuldeisers een klacht in tegen uw vader. Nadat uw vader een concreet bedrag aan hem betaald had, trok hij zijn klacht in. Nadien kenden jullie met deze schuldeiser geen problemen meer.

Ongeveer in mei of juni 2019 werd u naar Georgië gedeporteerd omdat u geen geldig verblijfsrecht in Israël had. U verbleef bij uw tante in Tbilisi. Op 19 juni 2019 reisde u samen met Nato naar Polen met de bedoeling daar te werken. U verbleef er ongeveer drie maand. Na deze drie maand vertelde uw vriend Koba C. (...) (die eveneens in Polen verbleef) u dat er enkele personen bij hem naar u waren komen vragen. Zij hadden zich voorgesteld als neven van uw schuldeisers. Koba raadde u aan om Polen te verlaten. Samen met Nato reisde u naar Italië waar jullie ongeveer vier dagen verbleven. Van daaruit reisden jullie door naar Frankrijk.

In Frankrijk dienden u en Nato een verzoek tot internationale bescherming in op 23 oktober 2019. Nato en u verlieten Frankrijk voor u daar een onderhoud had gekregen. Nato had drie verwanten van haar man, voor wie zij op de vlucht was, in Frankrijk gezien en wou er niet meer blijven. In maart 2020 reisden u en Nato naar België. Jullie dienden een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 13 maart 2020.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een medisch attest uit Georgië ter staving van uw verwondingen en uw opname in de psychiatrie en uw paspoort.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U vreest in Georgië door uw schuldeisers vermoord te worden, aangezien zij hun geld terug willen. In het verleden werd u reeds door één van uw schuldeisers in het been geschoten.

De door u geschetste gang van zaken en aangehaalde incidenten zijn niet geloofwaardig.

Ten eerste dient opgemerkt te worden dat uw gedrag allerm minst in overeenstemming is met de door u voorgehouden vrees voor vervolging.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen niet dat u in Israël om internationale bescherming heeft verzocht. Volgens uw verklaringen wordt u sinds medio 2016 vervolgd, nadat Roini M. (...), die op dat moment burgemeester van Akhaltsikhe was, u uw zaak op malafide wijze ontnam, waarna u ook ernstige problemen kreeg met al even malafide schuldeisers. U beweert in de maanden daarna ernstige vervolgingsfeiten te hebben meegemaakt: u werd in uw been geschoten, u werd meegenomen en gefolterd, u werd gedwongen opgesloten in de psychiatrie en uw vader werd valselijk beschuldigd en opgesloten in de gevangenis. Op 12 januari 2017 vluchtte u vanuit Georgië naar Israël. Wanneer u tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gevraagd werd of u in het land van verblijf of in een ander land reeds eerder een verzoek tot internationale bescherming had ingediend verklaarde u enkel dat u in Frankrijk een verzoek tot internationale bescherming had ingediend (DVZ vragenlijst nr. 22 p. 10). Uit niets blijkt dat u in Israël internationale bescherming aanvroeg. Dit zou echter wel van u verwacht kunnen worden indien u in Georgië daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Van iemand die zijn land van herkomst ontvlucht uit vrees voor vervolging kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk internationale bescherming zoekt. De vaststelling dat u dit hoegenaamd niet hebt gedaan en dat u in Israël twee jaar en acht maanden verbleef zonder internationale bescherming aan te vragen, doet dan ernstige twijfels ontstaan bij de ernst van uw voorgehouden vrees.

U verklaarde dat u na een verblijf van twee jaar en acht maanden uit Israël werd gedeporteerd naar Georgië (CGVS Nodar p. 4). Uw verklaringen omtrent uw verblijf in Georgië kunnen echter niet overtuigen. Om te beginnen blijken uw verklaringen omtrent de duur van uw verblijf in Georgië niet consistent. Zo verklaarde u dat u in mei – juni 2019 naar Georgië werd gerepatrieerd omdat u geen geldig verblijfsrecht in Israël had. U zou in Tbilisi zijn verbleven gedurende twee weken en zou op 19 juni 2019 naar Polen zijn vertrokken (CGVS Nodar p. 4). Later tijdens hetzelfde interview verklaarde u dan weer dat u reeds twee weken in Georgië was op het moment dat uw huidige partner Nato aankwam. Nato zou ongeveer een week in Georgië zijn verbleven. Nadien vertrokken jullie samen (CGVS Nodar p. 5). Dit zou willen zeggen dat u tenminste drie weken in Georgië verbleef in plaats van twee. Uit het stempel in het paspoort dat u voorlegde, blijkt echter dat u niet op 19 juni maar op 19 juli 2019 uit Georgië vertrok. Indien u daadwerkelijk in mei – juni 2019 naar Georgië werd gerepatrieerd zou dit willen zeggen dat u geen twee weken, maar bijna een maand en twee weken in Georgië verbleef na uw repatriëring uit Israël. Uw partner Nato bevestigde dat u eind mei of juni 2019 naar Georgië werd gestuurd (CGVS Nato p. 8), waardoor het weinig waarschijnlijk is dat uw inconsistente verklaringen te wijten zouden zijn aan een verspreking of fout met betrekking tot de periode van uw deportatie. Aangezien u op dat moment reeds een vrees had ten opzichte van uw schuldeisers, kan dan ook van u verwacht worden dat u consistente verklaringen zou afleggen omtrent de duur van uw verblijf in het land waar u diende te vrezen voor uw fysieke integriteit en uw leven. Het feit dat u hier niet in slaagt doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees. Verder lijkt het weinig geloofwaardig dat – indien u op dat moment daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging zou lopen in Georgië en voor uw leven zou moeten vrezen – u er na uw deportatie nog anderhalve maand zou zijn gebleven en niet eerder zou zijn vertrokken.

Voorts blijkt uw gedrag na uw vertrek uit Georgië in juli 2019 evenmin in overeenstemming te zijn met enige vrees voor vervolging. U en uw vriendin Nato reisden na jullie vertrek uit Georgië naar Polen. Uit uw verklaringen blijkt dat u aanvankelijk van plan was om voor een langere periode in Polen te blijven. U verbleef gedurende drie maanden op legale wijze in Polen met uw paspoort. U was van plan een aanvraag in te dienen voor een verblijfskaart nadat deze periode was verstreken (CGVS Nodar p. 4-5). U diende in

Polen geen verzoek tot internationale bescherming in (CGVS Nodar p. 4-5). U besliste Polen te verlaten toen u ontdekte dat enkele neven van uw schuldeisers in Polen naar u op zoek waren. Het feit echter dat u in Polen geen internationale bescherming heeft ingeroepen, en dit terwijl u van plan was zich langere tijd in Polen te vestigen én u op dat moment zou vrezen voor uw schuldeisers in Georgië, ondermijnt opnieuw de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in bijzonder ernstige mate. Het heeft er alles van weg dat u gewoon naar Polen ging om daar te kunnen werken.

Na deze drie maand in Polen, reisden u en uw partner Nato naar Frankrijk waar jullie op 23 oktober 2019 een verzoek tot internationale bescherming indienden. Uw verzoek tot internationale bescherming werd in Frankrijk beëindigd omdat u niet naar het persoonlijk onderhoud kwam dat ingepland was op 7 februari 2020 en u hier evenmin een geldige reden voor gaf binnen de daarvoor voorziene termijnen (zie beslissing Frankrijk in blauwe map). De verklaringen die u gaf als reden waarom u niet in Frankrijk bleef kunnen niet overtuigen. Zo verklaarde u tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst op 24 november 2020 dat uw schuldeisers u gevonden hadden in Frankrijk en u daardoor gedwongen was Frankrijk te verlaten en naar hier te komen (CGVS vragenlijst Nodar nr. 3.5). Gevraagd (in het kader van de Dublinprocedures) naar redenen waarom u niet naar Frankrijk wou terugkeren, verklaarde u dat u geen opvang had en daarom Frankrijk had verlaten. Verder zou u enkele personen met wie u in Georgië problemen had, in Frankrijk hebben gezien (DVZ vragenlijst nr. 33 p. 12, dd. 13 augustus 2020). Uw partner Nato verklaarde tijdens haar onderhoud op de DVZ echter dat jullie je beslissing in Frankrijk niet hadden afgewacht omdat jullie daar geen opvang hadden (DVZ vragenlijst Nato nr. 22 p. 10). Ze verklaarde verder dat het in België veiliger was dan in Frankrijk en dat jullie voor België kozen omdat jullie hier opvang kregen (DVZ vragenlijst Nato nr. 31, 33 p. 12). Ze vermeldde tijdens haar onderhoud op de DVZ op geen enkel moment iets over enige problemen die jullie in Frankrijk gehad zouden hebben. Tijdens uw interview op het CGVS op 4 januari 2021 verklaarde uzelf dan weer dat u niet naar uw interview in Frankrijk kon gaan omdat uw partner Nato drie verwanten van haar man had gezien, en zij hier schrik voor had (CGVS Nodar p. 17). U vermeldde niets over enige problemen met uw eigen schuldeisers als reden voor jullie vertrek uit Frankrijk. Het feit dat u en Nato zulke inconsistente verklaringen afleggen over de reden voor jullie vertrek uit Frankrijk, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de voorgehouden feiten. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat de problemen die Nato met haar ex-man had ongeloofwaardig worden bevonden (cfr. infra), waardoor het er alle schijn van heeft dat u en Nato enkel en alleen naar België kwamen omdat jullie hier opvang kregen. Het feit dat u en uw partner Nato jullie asielprocedures in Frankrijk – waarvan een positieve uitkomst immers zou betekenen dat u en Nato daar internationale bescherming zouden verkrijgen – onderbraken zonder hiervoor enige overtuigende reden te geven doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie voorgehouden vrees.

Op basis van bovenstaande vaststellingen, waaruit blijkt dat u na uw vertrek uit Georgië begin 2017 naliет internationale bescherming te vragen in Israël, dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de duur van uw terugkeer naar Georgië, dat u opnieuw naliет internationale bescherming te vragen in Polen en dat u verzaakte aan uw procedure tot het bekomen van internationale bescherming in Frankrijk louter omdat u er geen opvang kreeg, concludeert het CGVS dat uw gedrag volledig in tegenstrijd is met uw bewering dat u in Georgië een acute en ernstige vrees voor vervolging zou kennen, waardoor geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door u voorgehouden asielaanbod.

Ten tweede dient het compleet gebrek aan documentatie opgemerkt te worden. Er kan immers van u verwacht worden dat u de problemen die u en uw familie in Georgië kenden uitgebreid met documenten zou kunnen staven. De enige documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming waren uw paspoort en een medisch attest uit Georgië, uitgereikt op 4 oktober 2016, waarin door de dienstdoende arts werd beschreven dat u op 9 september 2016 door politieagenten werd binnen gebracht op de psychiatrische afdeling en helemaal gedesoriënteerd was. Uw verwondingen (hoofdwonden, bloedingen op uw lichaam en de breuk van uw heup) werden beschreven. Er werd in gesteld dat u ongeveer één maand in deze psychiatrische afdeling werd opgenomen en dat u begin oktober werd ontslagen. Dit document maakt echter géén melding van een gedwongen opname, zoals u beweerde. Er kunnen echter verschillende andere documenten van u verwacht worden ter staving van uw aanbod. Zo kan er vooreerst verwacht worden dat u met documenten zou aantonen dat u in Georgië daadwerkelijk een eigen zaak bezat en dat u deze heeft overgedragen. U verklaarde dat u geen documenten van uw bedrijf kon voorleggen omdat deze in een archief werden bewaard waar u zichzelf persoonlijk moest aanmelden. Uw vader zou hebben geprobeerd een kopie hiervan op te vragen, maar kon deze documenten niet bemachtigen (CGVS p. 3, 7, 8). Deze verklaring volstaat niet. Indien u werkelijk eigenaar was van een bedrijf in Georgië kan van u verwacht worden dat u dit met documenten zou kunnen staven. U verklaarde verder dat uw vader rond 15 september 2016 werd gearresteerd en op 10 oktober 2016 werd vrijgelaten. Hij zou valselyk beschuldigd zijn geweest van het bezit van een niet geregistreerd wapen en wegens het illegaal kappen van een boom (CGVS p. 10, 13). In verband met de problemen van uw vader kan eveneens verwacht worden dat u deze met documenten zou kunnen staven en dat u onder andere een arrestatiebevel, een attest van gevangenschap, een attest van vrijlating,... zou kunnen

voorleggen. Waar u verklaarde dat uw ouders zeker twee huizen en drie winkels in Akhaltsikhe verkochten om op die manier te helpen bij het afbetalen van uw schulden, kunnen ook hier weer documenten van verwacht worden. Indien u daadwerkelijk tegen uw wil werd opgenomen in een psychiatrische instelling, zouden documenten verwacht kunnen worden waaruit zou blijken dat u gedwongen diende te worden opgenomen in een psychiatrische instelling. Ook van de klacht die u indiende tegen Roini en van het contact dat u had met uw advocaat omtrent uw zaak (CGVS p. 16) kan enige schriftelijke neerslag verwacht worden. Dit compleet gebrek aan documenten die uw problemen in Georgië kunnen staven doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden relaas.

De documenten die u wél voorlegde in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming veranderen niets aan eerder gemaakte vaststellingen. Uw paspoort bevat immers louters persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw reis, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Het door u voorgelegde attest bevestigt louter dat u in 2016 gedurende een maand werd opgenomen in een psychiatrische instellingen met verwondingen aan uw hoofd, lichaam en heup. Dit document is bezwaarlijk een bewijs van uw problemen. Uit dit attest kan immers niet afgeleid worden in welke context u deze verwondingen zou hebben opgelopen, noch blijkt hieruit dat u tegen uw wil in deze instelling werd opgenomen.

Tot slot is het zeer opmerkelijk en weinig geloofwaardig dat u niet zou weten welke positie Roini M. (...) op dit moment zou hebben. U verklaarde dat hij momenteel bij een overheidsdienst zou werken en een hogere functie heeft gekregen regionaal. U zou echter niet weten welke functie hij concreet had (CGVS p. 8). Hoewel u verklaarde momenteel geen vrees meer te hebben met betrekking tot Roini (CGVS p. 10), is het zeer opmerkelijk dat u niet zou weten welke positie de man die de oorzaak was van al uw problemen in Georgië – die u onder druk liet zetten, u liet folteren door enkele agenten, die ervoor zorgde dat uw vader werd gearresteerd en die u een maand gedwongen in een psychiatrische instelling zou hebben laten opnemen – momenteel juist zou hebben in Georgië. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u – indien u de mogelijkheid zou hebben – iets tegen Roini zou ondernemen. U verklaarde dat u momenteel niets tegen hem kon ondernemen. Indien de regering ooit zou veranderen, zou u actie tegen hem ondernemen (CGVS p. 10) – waaruit wederom blijkt dat Roini een hoge functie uitoefent. In dat opzicht is het des te opvallender en nog minder waarschijnlijk dat u niet zou weten welke positie Roini momenteel bij de Georgische overheid heeft. Deze vaststelling doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden relaas.

Tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst op de DVZ verklaarde u dat u, naar aanleiding van uw problemen met Roini in Georgië, een attest had gekregen dat stelde dat u gek bent. Met dit attest zou u nergens meer kunnen werken. Uw rijbewijs werd eveneens afgenomen (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Indien u daadwerkelijk dergelijk attest in Georgië had ontvangen, kan van u verwacht worden dat u dit zou voorleggen, wat u echter nalaat te doen. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u met geen woord repte over dergelijk attest op het CGVS. Daar verklaarde u enkel dat uw rijbewijs werd afgenomen en u niet mocht autorijden (CGVS p. 13). Bovendien koppelt u deze feiten aan de problemen met Roini, die ongeloofwaardig werden bevonden (cfr. supra).

Wat betreft uw verklaring dat u aan amnesie zou lijden (DVZ verklaringen nr. 32 p. 12, CGVS Nodar p. 12), dient vooreerst opgemerkt te worden dat u deze bewering met geen enkel attest kan staven. Verder dient opgemerkt te worden dat u zelf verklaarde dat u hier in Israël voor werd behandeld en u sindsdien beter bent. Uit uw persoonlijk onderhoud bleek bovendien niet dat u zich bepaalde zaken niet kon herinneren omwille van geheugenproblemen. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat - zelfs indien er zou worden aangenomen dat u daadwerkelijk amnesie zou hebben - deze beslissing niet gebaseerd is op inconsistente of vage verklaringen, maar voornamelijk op uw gedrag dat niet in overeenstemming is met de door u voorgehouden vrees. De loutere vaststelling dat u amnesie zou hebben is dan ook niet voldoende om de geloofwaardigheid van uw vrees te herstellen.

U verklaarde eveneens problemen te hebben met de ex-man van Nato (CGVS p. 9). Deze zou jullie allebei met de dood hebben bedreigd (CGVS p. 17). Er werd echter geoordeeld dat het verzoek tot internationale bescherming van uw partner P. (...), Nato (CGVS 20/18382, O.V. 9.019.544) kennelijk ongegrond was omdat er geen geloof kan worden aan haar problemen met haar ex-man. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u omwille van Nato's problemen een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden in Georgië zou lopen. De beslissing van uw partner werd als volgt gemotiveerd:

"Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U vreest bij een terugkeer naar Georgië voor uw man. Deze zou u in het verleden herhaaldelijk hebben geslagen, zou uw broer en vrienden hebben geslagen en zou u hebben bedreigd. Sinds hij te weten kwam dat u een relatie met Nodar hebt, worden jullie allebei door uw man met de dood bedreigd (CGVS Nato p. 9). Door zijn werk zou uw man verschillende contacten en kennissen hebben, waardoor u niets tegen hem zou kunnen ondernemen (CGVS Nato p. 6, 9).

De door u geschetste gang van zaken en aangehaalde incidenten zijn niet geloofwaardig.

Zo dient opgemerkt te worden dat uw gedrag allerm minst in overeenstemming is met de door u voorgehouden vrees.

U verliet Georgië op 1 juli 2017 (CGVS Nato p.8). Hoewel u Georgië beweerde te zijn ontvlucht omdat u schrik had voor uw fysieke integriteit en uw leven omwille van uw ex-man Kagaber (CGVS Nato p. 9, 12), behield u ook na uw vertrek contact met hem. In Israël zou u telefonisch contact hebben gehad met Kagaber toen u probeerde een conflict tussen hem en uw neef Vagho op te lossen. Hij schold u toen de huid vol, waarna u het telefoongesprek beëindigde (CGVS Nato p. 12). U zou in Israël en Italië eveneens via Messenger contact hebben gehad met Kagaber. Toen u in Polen en Italië was, schreef hij u dreigberichten. Hij zou u eveneens hebben uitgescholden onder foto's die u geplaatst had op Facebook tijdens de periode dat u in Israël verbleef (CGVS Nato p. 12-13). Gevraagd of u uw man niet kon blokkeren, verklaarde u dat u dat wel kon maar niet had gedaan en dat u omwille van zijn dreigementen de laatste periode uw Facebookprofiel niet meer gebruikte (CGVS Nato p. 13). Het is echter compleet ongeloofwaardig dat – indien u daadwerkelijk Georgië had verlaten omwille van een vrees voor uw man – u na uw vertrek zelf contact met hem zou opnemen (omwille van het conflict tussen hem en uw neef Vagho), dat u hem niet zou hebben geblokkeerd en dat uw Facebookprofiel op die manier zou zijn ingesteld dat Kagaber op uw foto's commentaar kon geven.

Eveneens opvallend en weinig geloofwaardig is dat u – hoewel uzelf verklaarde vele keren dreigberichten van Kagaber te hebben ontvangen (CGVS Nato p. 12) – u hier geen enkel bericht van kon voorleggen. Uzelf verklaarde dat u de berichten van Kagaber niet bewaard had. U zou deze hebben gewist toen u in Italië was (CGVS Nato p. 13). Tijdens het overlopen van uw reisroute op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter dat u een week in Italië verbleef en dat dit op doorreis was naar Frankrijk. U kwam in Frankrijk aan in oktober 2019 en diende dezelfde maand nog een verzoek tot internationale bescherming in (DVZ vragenlijst nr. 37 p. 13). Indien jullie verblijf in Italië daadwerkelijk om een doorreis ging en jullie eindbestemming aanvankelijk Frankrijk was, waar jullie een verzoek tot internationale bestemming indienden, lijkt het volstrekt ongeloofwaardig dat u de dreigberichten van uw man Kagaber, die daarenboven het enigste bewijs vormden van uw problemen in Georgië, in Italië zou hebben gewist. Het feit dat u de bedreigingen van uw ex op geen enkel manier kan staven, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees.

Onderzoek op sociale media haalt het laatste beetje twijfel dat nog zou kunnen bestaan over uw geloofwaardigheid onderuit. Na onderzoek op Facebook werden er twee profielen terug gevonden onder de naam 'Natali P. (...)', de naam waarmee u zelf verklaarde een Facebookprofiel te hebben (CGVS Nato p. 12). Deze profielen behoren u toe, u bent duidelijk op verschillende foto's te herkennen en de verschillende personalia die u op uw Facebookprofiel invulde komen overeen met de verklaringen die u aflegde tijdens de asielprocedures in België. Zo gaf u aan op één van deze Facebookprofielen dat uw zonen Nikusha en Konstantine N. (...) heten, dat uw broer Daviti heet, uw vader Omari en dat 'Kaxa' uw echtgenoot is (zie FB-profielen VZ toegevoegd aan administratief dossier, zie DVZ verklaringen Nato nr. 13-17, p. 7-9). U gaf aan afkomstig te zijn en te wonen in Tbilisi, Georgië en gestudeerd te hebben aan de Tbilisi State University. Ditzelfde Facebookprofiel bleek bevriend te zijn met de profielen 'Kaxa N. (...)' en 'N. (...) Kaxa'. Er kan worden aangenomen dat dit beide profielen zijn van uw ex-man Kagaber. Hoewel u hem doorheen uw onderhoud op het CGVS de naam Kagaber gaf, refereerde u éénmalig naar hem met de naam 'Kagha' (CGVS Nato p. 4, 9, 11) en gaf u op uw Facebookprofiel aan dat uw man de naam 'Kaxa' droeg. Bovendien bent u op twee foto's op het profiel van 'Kaxa N. (...)' te zien. Op één van deze foto's staat u met de man die vermoedelijk Kaxa is (aangezien hij op bijna al de foto's van datzelfde profiel is terug te vinden) en met twee jongemannen, die vermoedelijk jullie zonen zijn.

Onderzoek toont aan dat er op verschillende momenten interactie tussen uw profiel en het profiel van uw ex-man plaatsvond. Zo 'likete' het profiel met de naam 'Natali P. (...)' foto's op het profiel van 'Kaxa N. (...)' op 13 juli 2019 (een foto waar uzelf op stond), op 5 oktober 2019 en op 19 december 2019 (zie screenshots toegevoegd aan administratief dossier). Het profiel van 'Kaxa N. (...)' likete foto's die op 11 februari 2020 en op 20 mei 2020 op het profiel van 'Natali P. (...)' werden geplaatst. Er vond eveneens interactie plaats tussen de profielen van 'Kaxa' en 'Natali' onder enkele foto's die 'Natali P. (...)' op 10 en op 12 februari 2020 postte. Onder een foto die op 10 februari 2020 gepost werd en waarop u te zien bent

in de takken van een boom, reageerde 'Kaxa' met 'Overdrijf niet, het is gevaarlijk'. Op datzelfde bericht reageerde 'Natali' met een lachend gezichtje. Op de foto die op 12 februari 2020 werd gepost en waarop u lachend in de zon staat reageerde 'Kaxa' eveneens. De eerste comment luidde als volgt: 'Zeg niet dat het warm is' waarop het profiel van Natali reageerde met 'Hahaha, ik zou dat graag wensen' en 'Vandaag was wel warm, ik heb veel gewandeld'. Hieronder reageerde het profiel van 'Kaxa' met de tekst: 'Belangrijk is dat mijn meisje niet moe wordt', waarop het profiel van Natali reageerde met een kusje en een smiley (zie screenshots toegevoegd aan administratief dossier). Uit deze interactie blijkt geenszins dat u en uw ex Kagaber op slechte voet met elkaar zouden staan. Meer zelfs, deze manier van communiceren lijkt haaks te staan op de verklaringen die u over uw relatie met Kagaber aflegde. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat het merendeel van deze communicatie dateert van na 25 oktober 2019, de datum waarop u een verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk indiende en waar u zich volgens uw eigen verklaringen eveneens zou hebben beroepen op een vrees voor uw man Kagaber (CGVS Nato p. 13). Deze vaststellingen doen dan ook compleet afbreuk aan de voorgehouden vrees voor uw man Kagaber. Indien u daadwerkelijk een vrees voor Kagaber zou koesteren lijkt het absoluut niet geloofwaardig dat uzelf met hem contact zou onderhouden (zelfs nog na uw verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk, waar u zou zijn moeten wegvlugten omdat hij u er gevonden had) en u op dergelijke wijze met hem zou communiceren.

Enkele andere vaststellingen bevestigen de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het feit dat u nog naar Georgië terugkeerde na uw verblijf in Israël wijst immers evenmin op een gegronde vrees voor vervolging ten opzichte van uw man. Hoewel uw man u meermaals met de dood zou hebben bedreigd, keerde u na de repatriatie van uw partner Nodar nog naar Tbilisi terug en verbleef u daar gedurende een week in een hotel niet ver van de luchthaven van Tbilisi (CGVS p. 8). Indien u daadwerkelijk een gegronde vrees voor uw man Kagaber zou koesteren lijkt het allerminst waarschijnlijk dat u nog naar Georgië zou terugkeren, en meer bepaald naar de stad Tbilisi, vanwaar u en Kagaber afkomstig zijn.

Uw verklaringen omtrent uw verblijf van drie maand in Polen overtuigen evenmin. Nodar had in Polen gewerkt, u hebt in die periode niets gedaan. Jullie zouden naar Polen zijn gegaan omdat jullie zo snel mogelijk uit Georgië wilden vertrekken. U was niet van plan om lang in Polen te blijven. U voelde zich er niet veilig aangezien uw man Kagaber er vele kennissen had (CGVS Nato p. 8-9). Indien u Polen echter niet als veilige optie beschouwde omwille van de connecties van uw man, lijkt het dan ook zeer opmerkelijk en weinig waarschijnlijk dat jullie juist van Georgië naar Polen zouden vluchten en hier nog eens drie maand zouden blijven.

Geheel aan bovenstaande vaststellingen laten dan ook niet toe te concluderen dat u in Georgië daadwerkelijk zou hoeven te vrezen omwille van uw ex-man Kagaber.

Zelfs indien er zou worden aangenomen dat u en uw man echtelijke problemen hadden en uw man zich in het verleden agressief tegen u gedroeg - wat in deze echter niet bewezen is - kan u geenszins aantonen dat u in Georgië niet zou kunnen rekenen op bescherming. Hoewel u verklaarde dat uw man verschillende kennissen had omwille van zijn functie (CGVS Nato p. 6-7) bleek uit uw verklaringen echter dat hij in het verleden reeds werd veroordeeld en drie jaar vast zat omwille van druggebruik (CGVS Nato p. 3). De enige keer dat u een politiepatrouille opriep, kwamen zij ook daadwerkelijk ter plaatse. Hoewel u verklaarde dat zij u niet geholpen hadden, dient opgemerkt te worden dat u zelf niet ter plaatse ging om met de agenten te spreken uit angst voor uw man (CGVS Nato p. 11). Hieruit blijkt echter op geen enkele manier dat u in Georgië niet op bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen.

Ter volledigheid van de beslissing dient opgemerkt te worden dat er in hoofde van uw partner Nodar B. (...) (CGVS ref. 20/13968, O.V. 9.019.554) eveneens werd beoordeeld dat diens verzoek kennelijk ongegrond was aangezien er geen geloof werd gehecht aan de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten.

De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort, rijbewijs en Georgische identiteitskaart bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw reisroute die in deze beslissing niet worden betwist.

Ter volledigheid van de beslissing dient opgemerkt te worden dat u medische problemen heeft. Na een onderzoek in Israël en Frankrijk, uitten de artsen het vermoeden dat u borstkanker hebt. U verklaarde eveneens pijn aan uw gewrichten te hebben en zou dringend een afspraak bij een gynaecoloog nodig hebben (CGVS Nato p. 8, 10). U haalde deze medische problemen echter niet aan wanneer u gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer naar Georgië. Er dient dan ook te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van P. Nato (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op (...) in Tbilisi. U groeide op in de Kobuletsstraat in Tbilisi. U behaalde het diploma Russische Filologie aan de Staatsuniversiteit van Tbilisi en werkte in Georgië enige tijd als manager bij een reclame- en bouwbedrijf, in een kindertehuis en als babysitter.

In augustus 1992 leerde u Kagaber N. (...) kennen, met wie een relatie begon. In november 1995 huwde u met Kagaber. U heeft met hem twee kinderen, nl. Konstantine (°19/11/1993) en Nikoloz (°05/07/1996). Uw man kampte reeds van bij jullie kennismaking met een drugsverslaving die ervoor zorgde dat hij zich soms agressief kon gedragen naar u toe. Hij werkte als luitenant bij de politie. In 2001 of 2002 stopte hij met zijn werk voor de politie. In het jaar 2004 werd hij gearresteerd omwille van drugsgebruik. In 2007 kwam hij weer vrij. Tijdens de laatste periode voor uw vertrek, vanaf 2015 verergerde de situatie. U werd bijna dagelijks door uw man geslagen. Eenmaal liep de situatie zo uit de hand dat u een politiepatrouille opriep. Toen zij ter plaatse kwamen had u echter teveel schrik om met hen te spreken, waardoor er geen gevolg werd gegeven aan uw oproep.

Op 1 juli 2017 ontvluchtte u Georgië. Uw neef Vagho die de Israëlische nationaliteit heeft, was op dat moment op bezoek in Georgië. Toen hij terugkeerde naar Israël reisde u met hem mee. U verbleef in Israël op legale wijze en u werkte er. U leerde in Israël Nodar B. (...) (CGVS ref. 20/13968, O.V. 9.019.554) kennen, waarmee u een relatie begon. Ongeveer in mei of juni 2019 werd Nodar naar Georgië gerepatriëerd. Uzelf keerde naar Georgië terug op 12 juli 2019. U verbleef een week in Tbilisi op hotel.

Op 18 juli 2019 vertrokken u en Nodar samen naar Polen. Jullie verbleven er drie maand. Nodar werkte in deze periode. In Polen voelde u zich niet veilig aangezien uw man Kagaber er veel kennissen kende. Jullie verlieten Polen en reisden verder naar Italië, waar jullie enkele dagen verbleven. Hierna reisden jullie door naar Frankrijk. In Frankrijk diende u een verzoek tot internationale bescherming in op 25 oktober 2019.

Sinds uw vertrek uit Georgië bedreigde uw ex-man Kagaber u via Facebook. Hij uitte doodsbedreigingen tegenover u. Nadat Kagaber te weten kwam dat u een relatie had met Nodar werd deze ook door uw man bedreigd. Toen Kagaber ontdekte dat u in Frankrijk verbleef, zag u zich genoodzaakt Frankrijk te verlaten. Op 9 maart 2020 reisden u en Nodar met de wagen van Frankrijk naar België. Op 13 maart 2020 dienden u en uw partner Nodar een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw paspoort, uw rijbewijs en uw Georgische identiteitskaart.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U vreest bij een terugkeer naar Georgië voor uw man. Deze zou u in het verleden herhaaldelijk hebben geslagen, zou uw broer en vrienden hebben geslagen en zou u hebben bedreigd. Sinds hij te weten kwam dat u een relatie met Nodar hebt, worden jullie allebei door uw man met de dood bedreigd (CGVS Nato p. 9). Door zijn werk zou uw man verschillende contacten en kennissen hebben, waardoor u niets tegen hem zou kunnen ondernemen (CGVS Nato p. 6, 9).

De door u geschetste gang van zaken en aangehaalde incidenten zijn niet geloofwaardig.

Zo dient opgemerkt te worden dat uw gedrag allerminst in overeenstemming is met de door u voorgehouden vrees.

U verliet Georgië op 1 juli 2017 (CGVS Nato p.8). Hoewel u Georgië beweerde te zijn ontvlucht omdat u schrik had voor uw fysieke integriteit en uw leven omwille van uw ex-man Kagaber (CGVS Nato p. 9, 12), behield u ook na uw vertrek contact met hem. In Israël zou u telefonisch contact hebben gehad met Kagaber toen u probeerde een conflict tussen hem en uw neef Vagho op te lossen. Hij schold u toen de huid vol, waarna u het telefoongesprek beëindigde (CGVS Nato p. 12). U zou in Israël en Italië eveneens via Messenger contact hebben gehad met Kagaber. Toen u in Polen en Italië was, schreef hij u dreigberichten. Hij zou u eveneens hebben uitgescholden onder foto's die u geplaatst had op Facebook tijdens de periode dat u in Israël verbleef (CGVS Nato p. 12-13). Gevraagd of u uw man niet kon blokkeren, verklaarde u dat u dat wel kon maar niet had gedaan en dat u omwille van zijn dreigementen de laatste periode uw Facebookprofiel niet meer gebruikte (CGVS Nato p. 13). Het is echter compleet ongeloofwaardig dat – indien u daadwerkelijk Georgië had verlaten omwille van een vrees voor uw man – u na uw vertrek zelf contact met hem zou opnemen (omwille van het conflict tussen hem en uw neef Vagho), dat u hem niet zou hebben geblokkeerd en dat uw Facebookprofiel op die manier zou zijn ingesteld dat Kagaber op uw foto's commentaar kon geven.

Eveneens opvallend en weinig geloofwaardig is dat u – hoewel uzelf verklaarde vele keren dreigberichten van Kagaber te hebben ontvangen (CGVS Nato p. 12) – u hier geen enkel bericht van kon voorleggen. Uzelf verklaarde dat u de berichten van Kagaber niet bewaard had. U zou deze hebben gewist toen u in Italië was (CGVS Nato p. 13). Tijdens het overlopen van uw reisroute op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter dat u een week in Italië verbleef en dat dit op doorreis was naar Frankrijk. U kwam in Frankrijk aan in oktober 2019 en diende dezelfde maand nog een verzoek tot internationale bescherming in (DVZ vragenlijst nr. 37 p. 13). Indien jullie verblijf in Italië daadwerkelijk om een doorreis ging en jullie eindbestemming aanvankelijk Frankrijk was, waar jullie een verzoek tot internationale bestemming indienden, lijkt het volstrekt ongeloofwaardig dat u de dreigberichten van uw man Kagaber, die daarenboven het enigste bewijs vormden van uw problemen in Georgië, in Italië zou hebben gewist. Het feit dat u de bedreigingen van uw ex op geen enkel manier kan staven, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees.

Onderzoek op sociale media haalt het laatste beetje twijfel dat nog zou kunnen bestaan over uw geloofwaardigheid onderuit. Na onderzoek op Facebook werden er twee profielen terug gevonden onder de naam 'Natali P. (...)', de naam waarmee u zelf verklaarde een Facebookprofiel te hebben (CGVS Nato p. 12). Deze profielen behoren u toe, u bent duidelijk op verschillende foto's te herkennen en de verschillende personalia die u op uw Facebookprofiel invulde komen overeen met de verklaringen die u aflegde tijdens de asielprocedures in België. Zo gaf u aan op één van deze Facebookprofielen dat uw zonen Nikusha en Konstantine N. (...) heten, dat uw broer Daviti heet, uw vader Omari en dat 'Kaxa' uw echtgenoot is (zie FB-profielen VZ toegevoegd aan administratief dossier, zie DVZ verklaringen Nato nr. 13-17, p. 7-9). U gaf aan afkomstig te zijn en te wonen in Tbilisi, Georgië en gestudeerd te hebben aan de Tbilisi State University. Ditzelfde Facebookprofiel bleek bevriend te zijn met de profielen 'Kaxa N. (...)' en 'N. (...) Kaxa'. Er kan worden aangenomen dat dit beide profielen zijn van uw ex-man Kagaber. Hoewel u hem doorheen uw onderhoud op het CGVS de naam Kagaber gaf, refereerde u éénmalig naar hem met de naam 'Kagha' (CGVS Nato p. 4, 9, 11) en gaf u op uw Facebookprofiel aan dat uw man de naam 'Kaxa' droeg. Bovendien bent u op twee foto's op het profiel van 'Kaxa N. (...)' te zien. Op één van deze foto's staat u met de man die vermoedelijk Kaxa is (aangezien hij op bijna al de foto's van datzelfde profiel is terug te vinden) en met twee jongemannen, die vermoedelijk jullie zonen zijn.

Onderzoek toont aan dat er op verschillende momenten interactie tussen uw profiel en het profiel van uw ex-man plaatsvond. Zo 'likete' het profiel met de naam 'Natali P. (...)' foto's op het profiel van 'Kaxa N. (...)' op 13 juli 2019 (een foto waar uzelf op stond), op 5 oktober 2019 en op 19 december 2019 (zie

screenshots toegevoegd aan administratief dossier). Het profiel van 'Kaxa N. (...)' likete foto's die op 11 februari 2020 en op 20 mei 2020 op het profiel van 'Natali P. (...)' werden geplaatst. Er vond eveneens interactie plaats tussen de profielen van 'Kaxa' en 'Natali' onder enkele foto's die 'Natali P. (...)' op 10 en op 12 februari 2020 postte. Onder een foto die op 10 februari 2020 gepost werd en waarop u te zien bent in de takken van een boom, reageerde 'Kaxa' met 'Overdrijf niet, het is gevaarlijk'. Op datzelfde bericht reageerde 'Natali' met een lachend gezichtje. Op de foto die op 12 februari 2020 werd gepost en waarop u lachend in de zon staat reageerde 'Kaxa' eveneens. De eerste comment luidde als volgt: 'Zeg niet dat het warm is' waarop het profiel van Natali reageerde met 'Hahaha, ik zou dat graag wensen' en 'Vandaag was wel warm, ik heb veel gewandeld'. Hieronder reageerde het profiel van 'Kaxa' met de tekst: 'Belangrijk is dat mijn meisje niet moe wordt', waarop het profiel van Natali reageerde met een kusje en een smiley (zie screenshots toegevoegd aan administratief dossier). Uit deze interactie blijkt geenszins dat u en uw ex Kagaber op slechte voet met elkaar zouden staan. Meer zelfs, deze manier van communiceren lijkt haaks te staan op de verklaringen die u over uw relatie met Kagaber aflegde. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat het merendeel van deze communicatie dateert van na 25 oktober 2019, de datum waarop u een verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk indiende en waar u zich volgens uw eigen verklaringen eveneens zou hebben beroepen op een vrees voor uw man Kagaber (CGVS Nato p. 13). Deze vaststellingen doen dan ook compleet afbreuk aan de voorgehouden vrees voor uw man Kagaber. Indien u daadwerkelijk een vrees voor Kagaber zou koesteren lijkt het absoluut niet geloofwaardig dat uzelf met hem contact zou onderhouden (zelfs nog na uw verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk, waar u zou zijn moeten wegvluchten omdat hij u er gevonden had) en u op dergelijke wijze met hem zou communiceren.

Enkele andere vaststellingen bevestigen de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het feit dat u nog naar Georgië terugkeerde na uw verblijf in Israël wijst immers evenmin op een gegronde vrees voor vervolging ten opzichte van uw man. Hoewel uw man u meermaals met de dood zou hebben bedreigd, keerde u na de repatriatie van uw partner Nodar nog naar Tbilisi terug en verbleef u daar gedurende een week in een hotel niet ver van de luchthaven van Tbilisi (CGVS p. 8). Indien u daadwerkelijk een gegronde vrees voor uw man Kagaber zou koesteren lijkt het allerm minst waarschijnlijk dat u nog naar Georgië zou terugkeren, en meer bepaald naar de stad Tbilisi, vanwaar u en Kagaber afkomstig zijn.

Uw verklaringen omtrent uw verblijf van drie maand in Polen overtuigen evenmin. Nodar had in Polen gewerkt, u hebt in die periode niets gedaan. Jullie zouden naar Polen zijn gegaan omdat jullie zo snel mogelijk uit Georgië wilden vertrekken. U was niet van plan om lang in Polen te blijven. U voelde zich er niet veilig aangezien uw man Kagaber er vele kennissen had (CGVS Nato p. 8-9). Indien u Polen echter niet als veilige optie beschouwde omwille van de connecties van uw man, lijkt het dan ook zeer opmerkelijk en weinig waarschijnlijk dat jullie juist van Georgië naar Polen zouden vluchten en hier nog eens drie maand zouden blijven.

Geheel aan bovenstaande vaststellingen laten dan ook niet toe te concluderen dat u in Georgië daadwerkelijk zou hoeven te vrezen omwille van uw ex-man Kagaber.

Zelfs indien er zou worden aangenomen dat u en uw man echtelijke problemen hadden en uw man zich in het verleden agressief tegen u gedroeg - wat in deze echter niet bewezen is - kan u geenszins aantonen dat u in Georgië niet zou kunnen rekenen op bescherming. Hoewel u verklaarde dat uw man verschillende kennissen had omwille van zijn functie (CGVS Nato p. 6-7) bleek uit uw verklaringen echter dat hij in het verleden reeds werd veroordeeld en drie jaar vast zat omwille van druggebruik (CGVS Nato p. 3). De enige keer dat u een politiepatrouille opriep, kwamen zij ook daadwerkelijk ter plaatse. Hoewel u verklaarde dat zij u niet geholpen hadden, dient opgemerkt te worden dat u zelf niet ter plaatse ging om met de agenten te spreken uit angst voor uw man (CGVS Nato p. 11). Hieruit blijkt echter op geen enkele manier dat u in Georgië niet op bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen.

Ter volledigheid van de beslissing dient opgemerkt te worden dat er in hoofde van uw partner Nodar B. (...) (CGVS ref. 20/13968, O.V. 9.019.554) eveneens werd beoordeeld dat diens verzoek kennelijk ongegrond was aangezien er geen geloof werd gehecht aan de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten.

De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort, rijbewijs en Georgische identiteitskaart bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw reisroute die in deze beslissing niet worden betwist.

Ter volledigheid van de beslissing dient opgemerkt te worden dat u medische problemen heeft. Na een onderzoek in Israël en Frankrijk, uitten de artsen het vermoeden dat u borstkanker hebt. U verklaarde eveneens pijn aan uw gewrichten te hebben en zou dringend een afspraak bij een gynaecoloog nodig hebben (CGVS Nato p. 8, 10). U haalde deze medische problemen echter niet aan wanneer u gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer naar Georgië. Er dient dan ook te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in

artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een enig middel op de:

“Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4 en artikel 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling; .

Schending van artikel 57/6/1 § 2 van de vreemdelingenwet.

Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing ;

Schending van artikel 3 van het EVRM , Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden zoals gewijzigd door Protocol Nr. 11 met de aanvullende Protocollen Nrs. 1, 4, 6, 7, 12 en 13 en artikel 1 van de Conventie van Genève ;

Schending van Artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

Schending van Artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft”.

Verzoekende partijen geven een uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Waar in de bestreden beslissingen geoordeeld wordt dat verzoeker geen bijzondere procedurele noden heeft, betogen verzoekende partijen vervolgens:

“Dat de verzoekende partij echte degelijk en herhaaldelijk melding gemaakt heeft van psychische problemen die door een psychiatrische instelling in aanmerking werden genomen en waarvoor zij ook in Israël behandeld werd.

Zij maakte melding van vergetelheid en zelf amnesie.

Dat de verzoekende partij in België niet kon worden opgevolgd daar zij tijdens de lockdown aankwam en daardoor gehinderd werd een dokter te raadplegen en te worden opgevolgd.

Dat uit de beslissing niet blijkt dat deze elementen genoegzaam in aanmerking zouden zijn genomen en blijkt evenmin dat deze elementen in aanmerking zouden zijn genomen ter beoordeling van de asielmotieven.

Nergens blijkt uit de beslissing dat de vastgestelde tegenstrijdigheden of ongerijmdheden zouden onderzocht zijn met inachtneming van de gezegde psychische storingen, die op zich door het CG VS niet ernstig betwist zijn.

Dat de bijzondere kwetsbaarheid van de verzoekende partij Nodar omwille van haar psychische storingen een versoepeling voor gevolg moet hebben , ook wat betreft de argumenten van tegenstrijdigheden die door het CGVS aangehaald worden , versoepeling die echter niet verenigbaar zijn met een onderzoek dat geleid wordt in het kader van een versnelde procedure zoals artikel 52/6/1 § 2 van de wet van 15.12.1980 het stelt en nog minder in het kader van een behandeling van de aanvraag in het kader van paragraaf 1, eerste lid, a) tot j).

Dat uit de beslissing niet kan worden uitgehaald waarom de beslissing KENNELIJK ongegrond zou moeten worden verklaard, ook rekening gehouden met het bijzonder zwak profiel van verzoekende partij Nodar."

Verder voeren verzoekende partijen aan:

"Dat verder dient te worden aangestipt dat al de problemen van de verzoekende partij terug te leiden zijn tot de heersende corruptie in Georgië en de onmogelijkheid om zich rechtmatig tot de autoriteiten of tot een rechtbank te richten, met de effectieve waarborg dat de verzoekende partij tot een onpartijdig proces zou kunnen geraken.

De verzoekende partij heeft gesteld geen klacht te hebben willen inleiden omwille van deze reden en dat de advocaat die zij onder de arm had genomen om een advies en mogelijke procedure in te leiden, de zaak had geweigerd omwille van de druk die hij ondervond en de vrees die hij koesterde.

Dat het CGVS dit niet ontkent en integendeel informatie voegt die deze stand van zaken volkomen bevestigt. CFR DE BIJGEVOEGDE INFORMATIE, Coi p.18à 20.

Dat het CGVS niettemin dit aspect nagelaten heeft te onderzoeken;

Dat de aanvraag van de verzoekende partij derhalve niet ten gronde onderzocht werd, HETGEEN NIET TOELIET DE AANVRAAG ONGEGROND TE VERKLAREN EN A FORTIORI NIET KENNELIJK ONGEGROND TE VERKLAREN;

Dat de verzoekende partij het slachtoffer werd van valselijke beschuldigingen en oplichterij waarvan de dader een burgermeester was die uiteraard banden had met de mafieuze benden die het regime ondersteunen.

Dat geen verzet mogelijk is en dat een verzet tot problemen kan leiden die niet als privaatrechterlijk kunnen worden beschouwd wanneer vastgesteld wordt dat de autoriteiten grotendeels corrupt zijn.

Dat zich tegen deze leden verzetten als een politieke acte kan worden beschouwd in bepaalde omstandigheden.

De verzoekende partij heeft zich in zulke omstandigheden bevonden en haar verzet dient derhalve als een politieke acte worden beschouwd, eveneens rekening gehouden met haar bijzonder zwak profiel.

Dat het CGVS de beslissing dient te vernietigen en naar het CGVS terug te sturen."

Met betrekking tot verzoekster, stellen verzoekende partijen:

"Dat de verzoekende partij Nato verklaart haar echtgenoot te vrezen die in Georgië is achter gelaten.

Zij verklaart haar man te hebben gevlucht omwille van het huiselijk geweld.

Dat dient te worden vastgesteld dat het CGVS dit aspect niet voldoende ernstig heeft onderzocht ten aanzien van het heersende huiselijk geweld in het land van herkomst.

Dat Amnesty International het bestaan van huiselijk geweld in het land reed in 2006 heeft aangeklaagd (...)

Dat jaren nadien niet blijkt dat de "zwijgkultuur" verdwenen zou zijn en dat de autoriteiten een effectieve bescherming zouden kunnen bieden.

Dat de Resolutie van het Europees Parlement van 14.11.2018 nogmaals het probleem aankaart en Georgië aanspoort effectief tussen te komen (...)

Dat het comité tegen foltering en eveneens reeds in 2001 de complexiteit van het geweld tegen de vrouwen had benadrukt, een complexiteit die 20 jaar later steeds actueel blijft :

(...)

Dat het CGVS dit aspect niet voldoende en ernstig genoeg onderzocht heeft".

Verzoekende partijen vervolgen:

"Dat korte achtergelaten berichtjes op Facebook achtergelaten geen voldoende aanwijzingen zijn voor een gebrek aan vrees of om te stellen dat de verstandhouding goed zou zijn of huiselijk geweld zou uitsluiten.

De verzoekende partij is nog steeds getrouwd en wenst uiteraard tot een scheiden te kunnen geraken, hetgeen naar aanspoort de contacten te onderhouden, ver van de betrokken persoon.

De motivatie van het CGVS is niet voldoende ernstig."

Verzoekende partijen citeren artikel 57/6/1 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en geven aan:

"Dat de verzoekende partij uit de titel van de beslissingen kan afleiden dat hun beslissingen genomen werd op grond van artikel 57/6/2 §2 van de wet van 15.12.1980 doch kan geenszins weten naar welke geval dat tussen a tot j vervat wordt verder verwezen wordt : de beslissing geeft hierbij geen nadere bepaling, zodat de beslissing onverstaanbaar is en niet kan worden aanvaard;

Dat indien impliciet naar het geval e verwezen wordt, dient te worden gesteld dat de Informatie van het CGVS overeenstemmen met de beweringen van de verzoekende partij nopens de corruptie in Georgië. Dat de beslissing derhalve dient te worden vernietigd."

Verzoekende partijen wijzen voorts op artikel 17 van het PR CGVS en artikel 4.1 van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004. Zij doen gelden:

"DAT het CGVS de verzoekende partij met de vastgestelde tegenstrijdigheden niet heeft geconfronteerd. Evenmin heeft het CGVS voldoende rekening gehouden met haar bijzonder zwak profiel.

De verzoekende partij kreeg geen kans om dit uit te leggen en werd met deze kritiek niet geconfronteerd, ondanks het feit dat zij langdurig verhoord werd.

Verzoekende partij kan zich niet verweren indien zij niet eens de kans krijgt om het uit te leggen Verzoeker wordt maar één maal gehoord en er wordt van verwerende partij verwacht dat hij de kans krijgt om zich te verdedigen en elke onduidelijkheid voor de dossierbenandelaar kan verklaren tijdens het gehoor.

Dat het CGVS ten onrechte tot de ongeloofwaardigheid van het relaas besluit."

Tevens geven verzoekende partijen aan:

"Dat een kortstondig terugkeer naar het land echter niet tegenstrijdig is met het relaas en de gekoesterde vrees , daar het koppel geen andere mogelijkheid had. .

De door het Commissariaat -Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen genomen beslissing is volledig op onjuiste motieven gesteund, bij gebreke aan een duidelijk onderzoek naar de ware toedracht van de zaak en is onjuist en onvoldoende gemotiveerd door middel van niet-bewezen veronderstellingen van wat al dan niet logisch zou zijn in de situatie van de verzoekende partij.

Het Commissariaat -Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen meent ten onrechte uit de feitelijke situatie zoals de Commissaris Generaal die interpreteert, te kunnen afleiden dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou dienen te hebben.

Dat echter voldoende bewezen is dat verzoeker aan systematische vervolging en bedreigingen in de zin van de conventie van Genève is blootgesteld omwille van het feit dat Georgië een heel corrupt land is, dat Nodar geen kans heeft tot een eerlijk proces heeft omwille van deze corruptie en dat zij vreest aldaar verminkt of vermoordt te worden.

Zij vreest onrechtmatig te worden veroordeeld en van haar vrijheid beroofd te worden.

Zij herinnert hierbij reeds geslagen en vervolgd te zijn geweest.

De verzoekende partij Nato vreest huiselijk geweld en een gebrek aan een effectieve bescherming in geval van terugkeer omwille van dezelfde redenen..

Dat de verzoekende partij ontegensprekelijk bewijzen heeft voorgelegd die haar identiteit en nationaliteit bewijzen .

Dat het CVGS geen correcte inschatting maakt van het risico in geval van terugkeer, een risico dat uiteraard hoog staat gelet op de respectievelijke kwetsbare profielen.

Dat zij verder in het kader van een gedwongen terugkeer, - en zij zal geenszins vrijwillig terugkeren-, geen enkele mogelijkheid heeft om onder te duiken ;

Dat alles bewijst dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980."

Verzoekende partijen voeren verder aan als volgt:

"Het CG behandelt enkel de SB in het kader van artikel 48.4 C doch niet in het kader van artikel 48/4 b.

Het CGVS geeft echter geen enkele reden aan waarom in casu de SB bepaald bij artikel 48/4 b niet zou kunnen worden toegekend, gelet op het hoger beschreven profiel van verzoekende partij".

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande: *"huidig verzoekschrift te willen ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beslissing(en) te willen HERVORMEN en haar hoofddorde als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire bescherming toe te kennen;*

In ondergeschikte orde de beslissing nietig te verklaren en het dossier naar het CGVS te verwijzen".

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partijen duiden niet welk(e) beginsel(en) van behoorlijk bestuur zij benevens de motiveringsplicht en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel geschonden achten. Evenmin geven zij aan waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt deze schending, in zoverre deze geen betrekking heeft op de drie voormelde beginselen, niet dienstig aangevoerd.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de toekenning van internationale bescherming verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. Waar verzoekende partijen verwijzen naar artikel 4, § 1 van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 dient, overeenkomstig het bepaalde in artikel 40, tweede lid van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011, in samenlezing met bijlage II bij deze richtlijn, deze verwijzing te worden gelezen als verwijzing naar de overeenstemmende paragraaf in artikel 4 van deze laatste richtlijn.

Dient in dit kader voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013. De door verzoekende partijen aangehaalde bepaling is omgezet naar Belgisch recht in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Derhalve kunnen verzoekende partijen zich te dezen niet dienstig en rechtsgeldig beroepen op de schending van deze in de voormelde richtlijn opgenomen bepaling.

Met de inhoud en de toepassing van artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt in hetgeen volgt terdege rekening gehouden.

Verzoekende partijen duiden voor het overige niet welk(e) bepaling(en) van artikel 4 van richtlijn 2004/83/EG zij te dezen geschonden achten. Evenmin werken zij uit waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt de schending van dit artikel voor het overige niet dienstig aangevoerd.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. In zoverre verzoekende partijen in het kader van de aangevoerde schending van de motiveringsplicht enerzijds trachten te laten uitschijnen dat uit de bestreden beslissingen niet zou blijken op grond van welke bepaling er werd besloten tot het nemen van deze beslissingen op basis van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet en anderzijds trachten te laten uitschijnen dat deze beslissingen impliciet zouden schragen op artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, e) van de Vreemdelingenwet, dient verder te worden opgemerkt dat zulks een kennelijke en aperte miskenning vormt van de inhoud van de bestreden beslissingen en iedere feitelijke grondslag mist.

Uit de inhoud van de bestreden beslissingen blijkt namelijk duidelijk en genoegzaam dat deze beslissingen werden genomen met toepassing van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 57/6/1, § 2 en § 3 van de Vreemdelingenwet. Zij zijn immers gebaseerd op het gegeven dat verzoekende partijen afkomstig zijn van een veilig land van herkomst en geen substantiële redenen hebben opgegeven om dit land in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

3.6. Verzoekende partijen betwisten noch weerleggen de bestreden beslissingen in dit kader overigens waar terecht wordt gemotiveerd:

“Bij KB van 14 december 2020 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.”

3.7. Verzoekende partijen laten de bestreden beslissing die ten aanzien van verzoekster werd genomen verder geheel ongemoeid waar terecht gesteld wordt dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

Betreffende de door verzoeker aangehaalde psychische problemen en de vraag of deze in zijner hoofde bijzondere procedurele noden uitmaken, wordt in de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van verzoeker voorts met recht gemotiveerd:

“Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

Het door u voorgelegde attest bevestigt louter dat u in 2016 gedurende een maand werd opgenomen in een psychiatrische instellingen met verwondingen aan uw hoofd, lichaam en heup. Dit document is bezwaarlijk een bewijs van uw problemen. Uit dit attest kan immers niet afgeleid worden in welke context u deze verwondingen zou hebben opgelopen, noch blijkt hieruit dat u tegen uw wil in deze instelling werd opgenomen

(...)

Wat betreft uw verklaring dat u aan amnesie zou lijden (DVZ verklaringen nr. 32 p. 12, CGVS Nodar p. 12), dient vooreerst opgemerkt te worden dat u deze bewering met geen enkel attest kan staven. Verder dient opgemerkt te worden dat u zelf verklaarde dat u hier in Israël voor werd behandeld en u sindsdien beter bent. Uit uw persoonlijk onderhoud bleek bovendien niet dat u zich bepaalde zaken niet kon herinneren omwille van geheugenproblemen. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat - zelfs indien er zou worden aangenomen dat u daadwerkelijk amnesie zou hebben - deze beslissing niet gebaseerd is op inconsistente of vage verklaringen, maar voornamelijk op uw gedrag dat niet in overeenstemming is met de door u voorgehouden vrees. De loutere vaststelling dat u amnesie zou hebben is dan ook niet voldoende om de geloofwaardigheid van uw vrees te herstellen.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Ten onrechte trachten zij immers te laten uitschijnen dat verzoeker ten gevolge van zijn psychische problematiek niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend. Vooreerst dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoekende partijen zich ertoe vergenoegen eenvoudigweg en op algemene wijze te verwijzen naar de reeds eerder door verzoeker aangehaalde psychische problemen en dat zij aldus niet concreet aantonen of hard maken dat er ten aanzien van verzoeker bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet *in concreto* hoe zulks op zijn beurt van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen tot op heden nalaten om verzoekers voorgehouden, actuele psychische problemen te staven aan de hand van enig attest. Dat zulks ten gevolge van Covid-19 onmogelijk zou zijn, wordt door verzoekende partijen, die bovendien evenmin aantonen dat en welke pogingen zij daartoe ondernamen, niet aangetoond en kan in dit kader bezwaarlijk ernstig worden genomen. Hoe dan ook tonen verzoekende partijen in het geheel niet aan dat verzoeker zou kampen met psychische problemen die van zulke aard zouden zijn dat deze hem ertoe zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen en in het kader van dit verzoek gedegen verklaringen af te leggen; laat staan dat zij zouden aantonen dat, waar, op welke wijze of in welke mate zulks het geval zou zijn (geweest).

Verzoekende partijen zelf laten daarenboven na om hieromtrent ook maar enige verdere, concrete en gefundeerde duiding te verstrekken. Zij tonen niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze verzoekers voormelde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat zij zouden aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissingen.

Verzoeker zelf gaf bij de aanvang van zijn procedure in dit kader bovendien uitdrukkelijk aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (administratief dossier, vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ verzoeker). Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van verzoekers persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt bovendien dat het gehoor bij de DVZ en het onderhoud bij het CGVS op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Uit de inhoud van deze verklaring, vragenlijst en notities blijkt dat verzoeker tijdens zijn respectieve gesprekken bij de voormelde instanties in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de voormelde stukken kan aldus niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker geen bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het gehoor bij de DVZ en nu noch verzoeker, noch diens advocaat bij het CGVS enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Daarenboven drukte verzoeker aan het einde van dit persoonlijk onderhoud expliciet zijn tevredenheid uit over dit onderhoud (administratief dossier verzoeker, notities van het persoonlijk onderhoud, p.17).

In zoverre verzoekende partijen zouden trachten te laten uitschijnen dat het voormelde attest zou volstaan om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werden gevisieerd en vervolgd, dient verder te worden opgemerkt dat uit dit attest, zoals verweerder met reden aanstipt in de bestreden beslissing, niet kan worden afgeleid in welke context verzoeker de hierin vermelde verwondingen zou hebben opgelopen en dat hieruit evenmin blijkt dat hij tegen zijn wil zou zijn opgenomen in de betreffende instelling. Hoe dan ook kunnen dergelijke medische attesten op zich geenszins volstaan om aan te tonen dat de verklaringen van verzoekende partijen zouden berusten op de waarheid. Dient immers te worden opgemerkt dat medische attesten geenszins een sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een (medisch) attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Volledigheidshalve kan omtrent de voormelde, door verzoekende partijen en in hoofde van verzoeker aangevoerde psychische problemen nog worden opgemerkt dat verzoekende partijen geheel niet aannemelijk maken dat deze medische problemen in hunner hoofde vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zouden riskeren. Evenmin tonen verzoekende partijen middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat

zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dienen te richten tot de geëigende procedure.

Deze laatste opmerkingen gelden bovendien eveneens inzake de door verzoekster aangehaalde medische problemen. Omtrent deze problemen, wordt in de bestreden beslissingen, dit met de kanttekening dat hierin verkeerdelijk gewag wordt gemaakt van artikel 78/3 in plaats van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, dan ook met recht gemotiveerd:

“Ter volledigheid van de beslissing dient opgemerkt te worden dat u medische problemen heeft. Na een onderzoek in Israël en Frankrijk, uitten de artsen het vermoeden dat u borstkanker hebt. U verklaarde eveneens pijn aan uw gewrichten te hebben en zou dringend een afspraak bij een gynaecoloog nodig hebben (CGVS Nato p. 8, 10). U haalde deze medische problemen echter niet aan wanneer u gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer naar Georgië. Er dient dan ook te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.”

3.8. Verzoekende partijen stellen hun land te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van twee redenen. Ten eerste zou verzoeker worden geëxecuteerd en vrees te worden vermoord door schuldeisers. Ten tweede zouden zij een vrees koesteren ten aanzien van de (ex-)echtgenoot van verzoekster.

Met betrekking tot de eerste, door verzoekende partijen aangehaalde reden, wordt in de bestreden beslissingen echter geheel terecht gemotiveerd:

“De door u geschetste gang van zaken en aangehaalde incidenten zijn niet geloofwaardig.

Ten eerste dient opgemerkt te worden dat uw gedrag allerm minst in overeenstemming is met de door u voorgehouden vrees voor vervolging.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen niet dat u in Israël om internationale bescherming heeft verzocht. Volgens uw verklaringen wordt u sinds medio 2016 vervolgd, nadat Roini M. (...), die op dat moment burgemeester van Akhaltsikhe was, u uw zaak op malafide wijze ontnam, waarna u ook ernstige problemen kreeg met al even malafide schuldeisers. U beweert in de maanden daarna ernstige vervolgingsfeiten te hebben meegemaakt: u werd in uw been geschoten, u werd meegenomen en gefolterd, u werd gedwongen opgesloten in de psychiatrie en uw vader werd valselijk beschuldigd en opgesloten in de gevangenis. Op 12 januari 2017 vluchtte u vanuit Georgië naar Israël. Wanneer u tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gevraagd werd of u in het land van verblijf of in een ander land reeds eerder een verzoek tot internationale bescherming had ingediend verklaarde u enkel dat u in Frankrijk een verzoek tot internationale bescherming had ingediend (DVZ vragenlijst nr. 22 p. 10). Uit niets blijkt dat u in Israël internationale bescherming aanvroeg. Dit zou echter wel van u verwacht kunnen worden indien u in Georgië daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Van iemand die zijn land van herkomst ontvlucht uit vrees voor vervolging kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk internationale bescherming zoekt. De vaststelling dat u dit hoegenaamd niet hebt gedaan en dat u in Israël twee jaar en acht maanden verbleef zonder internationale bescherming aan te vragen, doet dan ernstige twijfels ontstaan bij de ernst van uw voorgehouden vrees.

U verklaarde dat u na een verblijf van twee jaar en acht maanden uit Israël werd gedeporteerd naar Georgië (CGVS Nodar p. 4). Uw verklaringen omtrent uw verblijf in Georgië kunnen echter niet overtuigen. Om te beginnen blijken uw verklaringen omtrent de duur van uw verblijf in Georgië niet consistent. Zo verklaarde u dat u in mei – juni 2019 naar Georgië werd gerepatriëerd omdat u geen geldig verblijfsrecht in Israël had. U zou in Tbilisi zijn verbleven gedurende twee weken en zou op 19 juni 2019 naar Polen zijn vertrokken (CGVS Nodar p. 4). Later tijdens hetzelfde interview verklaarde u dan weer dat u reeds twee weken in Georgië was op het moment dat uw huidige partner Nato aankwam. Nato zou ongeveer een week in Georgië zijn verbleven. Nadien vertrokken jullie samen (CGVS Nodar p. 5). Dit zou willen zeggen dat u tenminste drie weken in Georgië verbleef in plaats van twee. Uit het stempel in het paspoort dat u voorlegde, blijkt echter dat u niet op 19 juni maar op 19 juli 2019 uit Georgië vertrok. Indien u daadwerkelijk in mei – juni 2019 naar Georgië werd gerepatriëerd zou dit willen zeggen dat u geen twee weken, maar bijna een maand en twee weken in Georgië verbleef na uw repatriëring uit Israël. Uw partner Nato bevestigde dat u eind mei of juni 2019 naar Georgië werd gestuurd (CGVS Nato p. 8), waardoor het weinig waarschijnlijk is dat uw inconsistente verklaringen te wijten zouden zijn aan een verspreking of fout met betrekking tot de periode van uw deportatie. Aangezien u op dat moment reeds een vrees had ten opzichte

van uw schuldeisers, kan dan ook van u verwacht worden dat u consistente verklaringen zou afleggen omtrent de duur van uw verblijf in het land waar u diende te vrezen voor uw fysieke integriteit en uw leven. Het feit dat u hier niet in slaagt doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees. Verder lijkt het weinig geloofwaardig dat – indien u op dat moment daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging zou lopen in Georgië en voor uw leven zou moeten vrezen – u er na uw deportatie nog anderhalve maand zou zijn gebleven en niet eerder zou zijn vertrokken.

Voorts blijkt uw gedrag na uw vertrek uit Georgië in juli 2019 evenmin in overeenstemming te zijn met enige vrees voor vervolging. U en uw vriendin Nato reisden na jullie vertrek uit Georgië naar Polen. Uit uw verklaringen blijkt dat u aanvankelijk van plan was om voor een langere periode in Polen te blijven. U verbleef gedurende drie maanden op legale wijze in Polen met uw paspoort. U was van plan een aanvraag in te dienen voor een verblijfskaart nadat deze periode was verstreken (CGVS Nodar p. 4-5). U diende in Polen geen verzoek tot internationale bescherming in (CGVS Nodar p. 4-5). U besliste Polen te verlaten toen u ontdekte dat enkele neven van uw schuldeisers in Polen naar u op zoek waren. Het feit echter dat u in Polen geen internationale bescherming heeft ingeroepen, en dit terwijl u van plan was zich langere tijd in Polen te vestigen én u op dat moment zou vrezen voor uw schuldeisers in Georgië, ondermijnt opnieuw de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in bijzonder ernstige mate. Het heeft er alles van weg dat u gewoon naar Polen ging om daar te kunnen werken.

Na deze drie maand in Polen, reisden u en uw partner Nato naar Frankrijk waar jullie op 23 oktober 2019 een verzoek tot internationale bescherming indienden. Uw verzoek tot internationale bescherming werd in Frankrijk beëindigd omdat u niet naar het persoonlijk onderhoud kwam dat ingepland was op 7 februari 2020 en u hier evenmin een geldige reden voor gaf binnen de daarvoor voorziene termijnen (zie beslissing Frankrijk in blauwe map). De verklaringen die u gaf als reden waarom u niet in Frankrijk bleef kunnen niet overtuigen. Zo verklaarde u tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst op 24 november 2020 dat uw schuldeisers u gevonden hadden in Frankrijk en u daardoor gedwongen was Frankrijk te verlaten en naar hier te komen (CGVS vragenlijst Nodar nr. 3.5). Gevraagd (in het kader van de Dublinprocedures) naar redenen waarom u niet naar Frankrijk wou terugkeren, verklaarde u dat u geen opvang had en daarom Frankrijk had verlaten. Verder zou u enkele personen met wie u in Georgië problemen had, in Frankrijk hebben gezien (DVZ vragenlijst nr. 33 p. 12, dd. 13 augustus 2020). Uw partner Nato verklaarde tijdens haar onderhoud op de DVZ echter dat jullie je beslissing in Frankrijk niet hadden afgewacht omdat jullie daar geen opvang hadden (DVZ vragenlijst Nato nr. 22 p. 10). Ze verklaarde verder dat het in België veiliger was dan in Frankrijk en dat jullie voor België kozen omdat jullie hier opvang kregen (DVZ vragenlijst Nato nr. 31, 33 p. 12). Ze vermeldde tijdens haar onderhoud op de DVZ op geen enkel moment iets over enige problemen die jullie in Frankrijk gehad zouden hebben. Tijdens uw interview op het CGVS op 4 januari 2021 verklaarde uzelf dan weer dat u niet naar uw interview in Frankrijk kon gaan omdat uw partner Nato drie verwanten van haar man had gezien, en zij hier schrik voor had (CGVS Nodar p. 17). U vermeldde niets over enige problemen met uw eigen schuldeisers als reden voor jullie vertrek uit Frankrijk. Het feit dat u en Nato zulke inconsistente verklaringen afleggen over de reden voor jullie vertrek uit Frankrijk, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de voorgehouden feiten. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat de problemen die Nato met haar ex-man had ongeloofwaardig worden bevonden (cfr. infra), waardoor het er alle schijn van heeft dat u en Nato enkel en alleen naar België kwamen omdat jullie hier opvang kregen. Het feit dat u en uw partner Nato jullie asielprocedures in Frankrijk – waarvan een positieve uitkomst immers zou betekenen dat u en Nato daar internationale bescherming zouden verkrijgen – onderbraken zonder hiervoor enige overtuigende reden te geven doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie voorgehouden vrees.

Op basis van bovenstaande vaststellingen, waaruit blijkt dat u na uw vertrek uit Georgië begin 2017 naliet internationale bescherming te vragen in Israël, dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de duur van uw terugkeer naar Georgië, dat u opnieuw naliet internationale bescherming te vragen in Polen en dat u verzaakte aan uw procedure tot het bekomen van internationale bescherming in Frankrijk louter omdat u er geen opvang kreeg, concludeert het CGVS dat uw gedrag volledig in tegenstrijd is met uw bewering dat u in Georgië een acute en ernstige vrees voor vervolging zou kennen, waardoor geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door u voorgehouden asielaanbod.

Uit een lezing van het door verzoekende partijen ingediende verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, niet één concreet en dienstig argument aanvoeren ter weerlegging van de veelheid aan voormelde, concrete motieven. Deze motieven vinden stuk voor stuk steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze in concreto geheel niet op dienstige wijze aanvechten of betwisten, onverminderd overeind.

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen inzake het voorgaande met recht gemotiveerd als volgt:

“Ten tweede dient het compleet gebrek aan documentatie opgemerkt te worden. Er kan immers van u verwacht worden dat u de problemen die u en uw familie in Georgië kenden uitgebreid met documenten

zou kunnen staven. De enige documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming waren uw paspoort en een medisch attest uit Georgië, uitgereikt op 4 oktober 2016, waarin door de dienstdoende arts werd beschreven dat u op 9 september 2016 door politieagenten werd binnen gebracht op de psychiatrische afdeling en helemaal gedesoriëteerd was. Uw verwondingen (hoofdwonden, bloedingen op uw lichaam en de breuk van uw heup) werden beschreven. Er werd in gesteld dat u ongeveer één maand in deze psychiatrische afdeling werd opgenomen en dat u begin oktober werd ontslagen. Dit document maakt echter géén melding van een gedwongen opname, zoals u beweerde. Er kunnen echter verschillende andere documenten van u verwacht worden ter staving van uw relaas. Zo kan er vooreerst verwacht worden dat u met documenten zou aantonen dat u in Georgië daadwerkelijk een eigen zaak bezat en dat u deze heeft overgedragen. U verklaarde dat u geen documenten van uw bedrijf kon voorleggen omdat deze in een archief werden bewaard waar u zichzelf persoonlijk moest aanmelden. Uw vader zou hebben geprobeerd een kopie hiervan op te vragen, maar kon deze documenten niet bemachtigen (CGVS p. 3, 7, 8). Deze verklaring volstaat niet. Indien u werkelijk eigenaar was van een bedrijf in Georgië kan van u verwacht worden dat u dit met documenten zou kunnen staven. U verklaarde verder dat uw vader rond 15 september 2016 werd gearresteerd en op 10 oktober 2016 werd vrijgelaten. Hij zou valselijk beschuldigd zijn geweest van het bezit van een niet geregistreerd wapen en wegens het illegaal kappen van een boom (CGVS p. 10, 13). In verband met de problemen van uw vader kan eveneens verwacht worden dat u deze met documenten zou kunnen staven en dat u onder andere een arrestatiebevel, een attest van gevangenschap, een attest van vrijlating,... zou kunnen voorleggen. Waar u verklaarde dat uw ouders zeker twee huizen en drie winkels in Akhaltsikhe verkochten om op die manier te helpen bij het afbetalen van uw schulden, kunnen ook hier weer documenten van verwacht worden. Indien u daadwerkelijk tegen uw wil werd opgenomen in een psychiatrische instelling, zouden documenten verwacht kunnen worden waaruit zou blijken dat u gedwongen diende te worden opgenomen in een psychiatrische instelling. Ook van de klacht die u indiende tegen Roini en van het contact dat u had met uw advocaat omtrent uw zaak (CGVS p. 16) kan enige schriftelijke neerslag verwacht worden. Dit compleet gebrek aan documenten die uw problemen in Georgië kunnen staven doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden relaas.

De documenten die u wél voorlegde in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming veranderen niets aan eerder gemaakte vaststellingen. Uw paspoort bevat immers louters persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw reis, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Het door u voorgelegde attest bevestigt louter dat u in 2016 gedurende een maand werd opgenomen in een psychiatrische instellingen met verwondingen aan uw hoofd, lichaam en heup. Dit document is bezwaarlijk een bewijs van uw problemen. Uit dit attest kan immers niet afgeleid worden in welke context u deze verwondingen zou hebben opgelopen, noch blijkt hieruit dat u tegen uw wil in deze instelling werd opgenomen.

Tot slot is het zeer opmerkelijk en weinig geloofwaardig dat u niet zou weten welke positie Roini M. (...) op dit moment zou hebben. U verklaarde dat hij momenteel bij een overheidsdienst zou werken en een hogere functie heeft gekregen regionaal. U zou echter niet weten welke functie hij concreet had (CGVS p. 8). Hoewel u verklaarde momenteel geen vrees meer te hebben met betrekking tot Roini (CGVS p. 10), is het zeer opmerkelijk dat u niet zou weten welke positie de man die de oorzaak was van al uw problemen in Georgië – die u onder druk liet zetten, u liet folteren door enkele agenten, die ervoor zorgde dat uw vader werd gearresteerd en die u een maand gedwongen in een psychiatrische instelling zou hebben laten opnemen – momenteel juist zou hebben in Georgië. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u – indien u de mogelijkheid zou hebben – iets tegen Roini zou ondernemen. U verklaarde dat u momenteel niets tegen hem kon ondernemen. Indien de regering ooit zou veranderen, zou u actie tegen hem ondernemen (CGVS p. 10) – waaruit wederom blijkt dat Roini een hoge functie uitoefent. In dat opzicht is het des te opvallender en nog minder waarschijnlijk dat u niet zou weten welke positie Roini momenteel bij de Georgische overheid heeft. Deze vaststelling doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden relaas.

Tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst op de DVZ verklaarde u dat u, naar aanleiding van uw problemen met Roini in Georgië, een attest had gekregen dat stelde dat u gek bent. Met dit attest zou u nergens meer kunnen werken. Uw rijbewijs werd eveneens afgenomen (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Indien u daadwerkelijk dergelijk attest in Georgië had ontvangen, kan van u verwacht worden dat u dit zou voorleggen, wat u echter nalaat te doen. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u met geen woord repte over dergelijk attest op het CGVS. Daar verklaarde u enkel dat uw rijbewijs werd afgenomen en u niet mocht autorijden (CGVS p. 13). Bovendien koppelt u deze feiten aan de problemen met Roini, die ongeloofwaardig werden bevonden (cfr. supra)."

Verzoekende partijen voeren in het voorliggende verzoekschrift ook ter weerlegging van de voorgaande motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven ook deze motieven onverminderd gehandhaafd.

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de eerste reden die verzoekende partijen aanvoeren en die eruit bestaat dat zij problemen zouden kennen met en een vrees zouden koesteren ten aanzien van schuldeisers van verzoeker.

Met betrekking tot de tweede, door verzoekende partijen aangevoerde reden, wordt in de bestreden beslissingen voorts terecht gemotiveerd:

“De door u geschetste gang van zaken en aangehaalde incidenten zijn niet geloofwaardig.

Zo dient opgemerkt te worden dat uw gedrag allerm minst in overeenstemming is met de door u voorgehouden vrees.

U verliet Georgië op 1 juli 2017 (CGVS Nato p.8). Hoewel u Georgië beweerde te zijn ontvlucht omdat u schrik had voor uw fysieke integriteit en uw leven omwille van uw ex-man Kagaber (CGVS Nato p. 9, 12), behield u ook na uw vertrek contact met hem. In Israël zou u telefonisch contact hebben gehad met Kagaber toen u probeerde een conflict tussen hem en uw neef Vagho op te lossen. Hij schold u toen de huid vol, waarna u het telefoongesprek beëindigde (CGVS Nato p. 12). U zou in Israël en Italië eveneens via Messenger contact hebben gehad met Kagaber. Toen u in Polen en Italië was, schreef hij u dreigberichten. Hij zou u eveneens hebben uitgescholden onder foto's die u geplaatst had op Facebook tijdens de periode dat u in Israël verbleef (CGVS Nato p. 12-13). Gevraagd of u uw man niet kon blokkeren, verklaarde u dat u dat wel kon maar niet had gedaan en dat u omwille van zijn dreigementen de laatste periode uw Facebookprofiel niet meer gebruikte (CGVS Nato p. 13). Het is echter compleet ongeloofwaardig dat – indien u daadwerkelijk Georgië had verlaten omwille van een vrees voor uw man – u na uw vertrek zelf contact met hem zou opnemen (omwille van het conflict tussen hem en uw neef Vagho), dat u hem niet zou hebben geblokkeerd en dat uw Facebookprofiel op die manier zou zijn ingesteld dat Kagaber op uw foto's commentaar kon geven.

Eveneens opvallend en weinig geloofwaardig is dat u – hoewel uzelf verklaarde vele keren dreigberichten van Kagaber te hebben ontvangen (CGVS Nato p. 12) – u hier geen enkel bericht van kon voorleggen. Uzelf verklaarde dat u de berichten van Kagaber niet bewaard had. U zou deze hebben gewist toen u in Italië was (CGVS Nato p. 13). Tijdens het overlopen van uw reisroute op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter dat u een week in Italië verbleef en dat dit op doorreis was naar Frankrijk. U kwam in Frankrijk aan in oktober 2019 en diende dezelfde maand nog een verzoek tot internationale bescherming in (DVZ vragenlijst nr. 37 p. 13). Indien jullie verblijf in Italië daadwerkelijk om een doorreis ging en jullie eindbestemming aanvankelijk Frankrijk was, waar jullie een verzoek tot internationale bestemming indienden, lijkt het volstrekt ongeloofwaardig dat u de dreigberichten van uw man Kagaber, die daarenboven het enigste bewijs vormden van uw problemen in Georgië, in Italië zou hebben gewist. Het feit dat u de bedreigingen van uw ex op geen enkel manier kan staven, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift opnieuw niet één concreet en dienstig argument aan. Zij vergenoegen zich ertoe de aangevoerde problemen met en vrees ten aanzien van de (ex-)echtgenoot van verzoekster eenvoudigweg en op algemene wijze te herhalen. Hiermee doen zij op generlei wijze afbreuk aan veelheid aan voormelde, concrete motieven.

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen aangaande het voorgaande met recht gemotiveerd:

“Onderzoek op sociale media haalt het laatste beetje twijfel dat nog zou kunnen bestaan over uw geloofwaardigheid onderuit. Na onderzoek op Facebook werden er twee profielen terug gevonden onder de naam ‘Natali P. (...)’, de naam waarmee u zelf verklaarde een Facebookprofiel te hebben (CGVS Nato p. 12). Deze profielen behoren u toe, u bent duidelijk op verschillende foto's te herkennen en de verschillende personalia die u op uw Facebookprofiel invulde komen overeen met de verklaringen die u aflegde tijdens de asielprocedures in België. Zo gaf u aan op één van deze Facebookprofielen dat uw zonen Nikusha en Konstantine N. (...) heten, dat uw broer Daviti heet, uw vader Omari en dat ‘Kaxa’ uw echtgenoot is (zie FB-profielen VZ toegevoegd aan administratief dossier, zie DVZ verklaringen Nato nr. 13-17, p. 7-9). U gaf aan afkomstig te zijn en te wonen in Tbilisi, Georgië en gestudeerd te hebben aan de Tbilisi State University. Ditzelfde Facebookprofiel bleek bevriend te zijn met de profielen ‘Kaxa N. (...)’ en ‘N. (...) Kaxa’. Er kan worden aangenomen dat dit beide profielen zijn van uw ex-man Kagaber. Hoewel u hem doorheen uw onderhoud op het CGVS de naam Kagaber gaf, refereerde u éénmalig naar hem met de naam ‘Kagha’ (CGVS Nato p. 4, 9, 11) en gaf u op uw Facebookprofiel aan dat uw man de naam ‘Kaxa’ droeg. Bovendien bent u op twee foto's op het profiel van ‘Kaxa N. (...)’ te zien. Op één van deze foto's staat u met de man die vermoedelijk Kaxa is (aangezien hij op bijna al de foto's van datzelfde profiel is terug te vinden) en met twee jongemannen, die vermoedelijk jullie zonen zijn.

Onderzoek toont aan dat er op verschillende momenten interactie tussen uw profiel en het profiel van uw ex-man plaatsvond. Zo ‘likete’ het profiel met de naam ‘Natali P. (...)’ foto's op het profiel van ‘Kaxa N.

(...) op 13 juli 2019 (een foto waar uzelf op stond), op 5 oktober 2019 en op 19 december 2019 (zie screenshots toegevoegd aan administratief dossier). Het profiel van 'Kaxa N. (...) ' likete foto's die op 11 februari 2020 en op 20 mei 2020 op het profiel van 'Natali P. (...) ' werden geplaatst. Er vond eveneens interactie plaats tussen de profielen van 'Kaxa' en 'Natali' onder enkele foto's die 'Natali P. (...) ' op 10 en op 12 februari 2020 postte. Onder een foto die op 10 februari 2020 gepost werd en waarop u te zien bent in de takken van een boom, reageerde 'Kaxa' met 'Overdrijf niet, het is gevaarlijk'. Op datzelfde bericht reageerde 'Natali' met een lachend gezichtje. Op de foto die op 12 februari 2020 werd gepost en waarop u lachend in de zon staat reageerde 'Kaxa' eveneens. De eerste comment luidde als volgt: ' Zeg niet dat het warm is' waarop het profiel van Natali reageerde met 'Hahaha, ik zou dat graag wensen' en 'Vandaag was wel warm, ik heb veel gewandeld'. Hieronder reageerde het profiel van 'Kaxa' met de tekst: 'Belangrijk is dat mijn meisje niet moe wordt', waarop het profiel van Natali reageerde met een kusje en een smiley (zie screenshots toegevoegd aan administratief dossier). Uit deze interactie blijkt geenszins dat u en uw ex Kagaber op slechte voet met elkaar zouden staan. Meer zelfs, deze manier van communiceren lijkt haaks te staan op de verklaringen die u over uw relatie met Kagaber aflegde. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat het merendeel van deze communicatie dateert van na 25 oktober 2019, de datum waarop u een verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk indiende en waar u zich volgens uw eigen verklaringen eveneens zou hebben beroepen op een vrees voor uw man Kagaber (CGVS Nato p. 13). Deze vaststellingen doen dan ook compleet afbreuk aan de voorgehouden vrees voor uw man Kagaber. Indien u daadwerkelijk een vrees voor Kagaber zou koesteren lijkt het absoluut niet geloofwaardig dat uzelf met hem contact zou onderhouden (zelfs nog na uw verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk, waar u zou zijn moeten wegvluchten omdat hij u er gevonden had) en u op dergelijke wijze met hem zou communiceren."

Verzoekende partijen slagen er niet in om deze motieven te ontkrachten. Zij beperken zich er immers toe boudweg en op algemene wijze te ontkennen dat de Facebookinteractie tussen verzoekster en haar (ex-)echtgenoot geen (voldoende) aanwijzing zou vormen voor het ontbreken van de aangevoerde vrees. Hiermee doen zij in het geheel een afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen. Evenmin doen zij hieraan afbreuk door te beweren dat verzoekster met het oog op het bekomen van een scheiding in de toekomst dergelijke contacten onderhoudt met haar (ex-)echtgenoot. Vooreerst tonen zij op generlei wijze aan dat een eenzijdige scheiding, op verzoek van verzoekster, volgens de vigerende Georgische wetgeving onmogelijk zou zijn en dat daartoe de medewerking van haar (ex-)echtgenoot vereist zou zijn. Hoe dan ook kan deze uitleg niet verklaren waarom verzoekster dermate losse en vriendelijke contacten onderhoudt met de man die haar jarenlang zou hebben mishandeld, die haar dermate veel vrees inboezemde dat zij haar land ontvluchtte en die haar niet aflatend zou bedreigen. Evenmin kan deze enige verklaring bieden voor het feit dat deze man ten overstaan van verzoekster een dermate luchtige, vriendelijke en ondersteunende toon aanslaat. Ook dit laatste gegeven is manifest onverenigbaar met de vermeende problemen met en vrees ten aanzien van deze persoon. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat de voormelde vaststellingen de geloofwaardigheid van de vermeende problemen en vrees van verzoekende partijen op fundamentele wijze ondermijnen.

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen met reden aangegeven:

"Enkele andere vaststellingen bevestigen de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het feit dat u nog naar Georgië terugkeerde na uw verblijf in Israël wijst immers evenmin op een gegronde vrees voor vervolging ten opzichte van uw man. Hoewel uw man u meermaals met de dood zou hebben bedreigd, keerde u na de repatriatie van uw partner Nodar nog naar Tbilisi terug en verbleef u daar gedurende een week in een hotel niet ver van de luchthaven van Tbilisi (CGVS p. 8). Indien u daadwerkelijk een gegronde vrees voor uw man Kagaber zou koesteren lijkt het allerm minst waarschijnlijk dat u nog naar Georgië zou terugkeren, en meer bepaald naar de stad Tbilisi, vanwaar u en Kagaber afkomstig zijn.

Uw verklaringen omtrent uw verblijf van drie maand in Polen overtuigen evenmin. Nodar had in Polen gewerkt, u hebt in die periode niets gedaan. Jullie zouden naar Polen zijn gegaan omdat jullie zo snel mogelijk uit Georgië wilden vertrekken. U was niet van plan om lang in Polen te blijven. U voelde zich er niet veilig aangezien uw man Kagaber er vele kennissen had (CGVS Nato p. 8-9). Indien u Polen echter niet als veilige optie beschouwde omwille van de connecties van uw man, lijkt het dan ook zeer opmerkelijk en weinig waarschijnlijk dat jullie juist van Georgië naar Polen zouden vluchten en hier nog eens drie maand zouden blijven.

Geheel aan bovenstaande vaststellingen laten dan ook niet toe te concluderen dat u in Georgië daadwerkelijk zou hoeven te vrezen omwille van uw ex-man Kagaber."

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Door eenvoudigweg te poneren dat zij geen andere mogelijkheid hadden dan terug te keren naar Georgië, verklaren zij niet waarom zij er voor kozen om uitgerekend terug te keren naar en te verblijven in een hotel in Tbilisi. Voor

hun reis naar en lange verblijf in Polen, in weerwil van de afgelegde verklaringen, bieden verzoekende partijen verder niet de minste uitleg.

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de tweede reden die verzoekende partijen aanvoeren en die eruit bestaat dat zij problemen zouden kennen met en een vrees zouden dienen te koesteren ten aanzien van de (ex-) echtgenoot van verzoekster.

Verzoekende partijen kunnen aan het voorgaande in het geheel geen afbreuk doen met hun verwijzing naar informatie over de algemene situatie inzake huiselijk geweld in Georgië. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op hun persoon. Dergelijke algemene informatie kan geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekende partijen dienen zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

Verzoekende partijen kunnen met hun verwijzing naar artikel 17 PR CGVS en het verwijt dat verweerder hen niet (op voorhand) confronteerde met de gedane vaststellingen en hen niet opnieuw opriep voor een gehoor om hen toe te laten *“om zich te verdedigen en elke onduidelijkheid voor de dossierbehandelaar”* te verklaren evenmin volstaan om de voormelde vaststellingen te ontkrachten.

Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat artikel 57/5ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verzoeker minstens eenmaal oproept voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. Te dezen blijkt dat verzoekende partijen beide werden opgeroepen en gehoord in het kader van een persoonlijk onderhoud. Aldus is aan de vereiste van voormeld wetsartikel voldaan. Waar verzoekende partijen uit afleiden dat het CGVS er *in casu* toe verplicht was om een tweede persoonlijk onderhoud te organiseren, kan geheel niet worden ingezien. Het CGVS heeft een discretionaire bevoegdheid om een tweede persoonlijk onderhoud te organiseren indien het dit nodig acht om nadere inlichtingen te verwerven die kunnen leiden tot het vaststellen van het al dan niet bestaan van een nood aan internationale bescherming. Bijkomend kan in dit kader bovendien worden opgemerkt dat nergens uit het dossier blijkt dat verzoekende partijen het CGVS zouden hebben verzocht om ten tweede male te worden uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud. Bovendien laten zij na om te preciseren en te concretiseren wat zij tijdens zulk tweede persoonlijk onderhoud dan wel hadden willen of kunnen toevoegen of uiteenzetten. Zij beperken zich immers tot het algemene, hierboven weergegeven verwijt en verstrekken hierover niet de minste verdere duiding.

Dat verzoekende partijen met de gedane vaststellingen niet werden geconfronteerd, doet verder geenszins afbreuk aan het bestaan ervan. Het doen van dergelijke vaststellingen is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk. Verweerder is er daarenboven geenszins toe gehouden om de verzoeker om internationale bescherming reeds op voorhand in kennis te stellen van en te confronteren met alle vaststellingen waarop de bestreden beslissing zal worden gebaseerd. In zoverre verweerder de verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel moet confronteren met de tegenstrijdigheden die tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld, dient te worden opgemerkt dat deze bepaling slechts in de verplichting voorziet om de verzoeker om internationale bescherming met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld. Dient in dit kader daarenboven te worden vastgesteld dat de bestreden beslissingen berusten op een veelheid aan vaststellingen en dat de meeste daarvan geen tegenstrijdigheden behelzen doch wel betrekking hebben op het gegeven dat de gedragingen van verzoekende partijen totaal niet te rijmen vallen met hun vermeende vrees, op onwetendheid en een gebrek aan informatie en op het ontbreken van de nodige bewijsstukken.

Hoe dan ook hadden verzoekende partijen de kans om middels het onderhavige verzoekschrift de nodige bijkomende uitleg en inlichtingen te verschaffen inzake de gedane vaststellingen, hebben zij de kans om dit verzoekschrift in te dienen ook benut en zijn zij er daarbij, zoals blijkt uit het voorgaande, niet in geslaagd om deze vaststellingen op een dienstige wijze aan te vechten of te ontkrachten.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partijen aangevoerde asielmotieven. Derhalve is de door verzoekende partijen geuite kritiek op de overige, overtoollig motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, inzake de mogelijkheden tot bescherming in Georgië, op zich verder niet dienstig.

Gezien aan de voormelde asielmotieven blijkens het voorgaande niet het minste geloof kan worden gehecht, kan, dit in tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten te doen gelden, in het geheel niet worden aangenomen dat deze asielmotieven aanleiding zouden kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming op grond van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en/of artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift daarnaast nog verwijzen naar artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dient verder te worden vastgesteld dat zij niet het minste begin van informatie bijbrengen waaruit zou kunnen worden afgeleid en dat zij bijgevolg in het geheel niet aantonen dat de situatie in hun land van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze zou beantwoorden aan de criteria zoals vastgelegd in voornoemde bepaling.

Dat dit zo zou zijn, kan verder bezwaarlijk ernstig worden genomen gelet op het feit dat Georgië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De overige door verzoekende partijen neergelegde documenten, opgenomen in de mappen 'documenten' in de administratieve dossiers, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet dienstig worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoekende partijen tonen gelet op het voorgaande en in acht genomen dat zij in dit kader geen andere elementen aanvoeren dan de hoger besproken elementen evenmin aan dat in hunner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Derhalve worden ook deze schendingen niet dienstig aangevoerd.

3.12. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekende partijen met recht geconcludeerd:

"Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

3.13. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT